

# **Ewangelia na wtorek: Największy w królestwie niebieskim**

Ewangelia z wtorku 19 tygodnia okresu zwykłego wraz z komentarzem. «Kto się więc uniży jak to dziecko, ten jest największy w królestwie niebieskim». Na pokornej świadomości naszej małości Bóg zbuduje wielką świętość, którą On sam uczyni ważną, skuteczną i cenną.

**Ewangelia (Mt 18,1-5.10.12-14)**

Uczniowie przystąpili do Jezusa, pytając: «Kto właściwie jest największy w królestwie niebieskim?» On przywołał dziecko, postawił je przed nimi i rzekł:

«Zaprawdę, powiadam wam: Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. Kto się więc uniży jak to dziecko, ten jest największy w królestwie niebieskim. A kto by jedno takie dziecko przyjął w imię moje, Mnie przyjmuje.

Baczcie, żebyście nie gardzili żadnym z tych małych; albowiem powiadam wam: Aniołowie ich w niebie wpatrują się zawsze w oblicze Ojca mego, który jest w niebie.

Jak wam się zdaje? Jeśli ktoś posiada sto owiec i zabłąka się jedna z nich, to czy nie zostawi dziewięćdziesięciu dziewięciu na górach i nie pójdzie szukać tej, która się błąka? A jeśli mu się uda ją odnaleźć, zaprawdę,

powiadam wam: cieszy się nią bardziej niż dziewięćdziesięciu dziewięciu tymi, które się nie zabiły.

Tak też nie jest wolą Ojca waszego, który jest w niebie, żeby zginęło nawet jedno z tych małych».

---

## **Komentarz**

Przy kilku okazjach Ewangelie ukazują nam uczniów pochłoniętych myśleniem o pierwszeństwie pomiędzy nimi. Tym razem, z pewną ciekawością, która wydaje się mało nadprzyrodzona, pytają Mistrza, kto jest największy w królestwie niebieskim. Pan Jezus odpowiada w sposób zaskakujący: przywołując dziecko i stawiając je na środku.

Dzieci charakteryzują się zależnością, która sytuuje je poniżej

dorośli: są małego wzrostu, mają małe doświadczenie, wielokrotnie nie są zdolne, aby odpowiadać za swoje czyny, w wielu sytuacjach nie są w stanie same sobie poradzić... A jednak Pan Jezus mówi: «Zaprawdę, powiadam wam: Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. Kto się więc unieży jak to dziecko, ten jest największy w królestwie niebieskim».

Dla Boga wszyscy jesteśmy małymi stworzeniami. Wobec Jego pełnego miłości spojrzenia, stopnie ludzkiej ważności nabierają innego kształtu, drabiny społeczne i etykiety znikają. Mistrz uczy nas, że przyjęcie naszego stanu nie upokarza nas ani nie umniejsza naszej wartości. Wręcz przeciwnie, może nas poprowadzić ku szczytom wielkości i świętości, ponieważ jesteśmy Jego dziećmi. Idąc tym tropem, święty Josemaría zalecał: «Wobec Boga, który jest

wieczny, jesteś jeszcze mniejszym dzieckiem aniżeli dwuletnie maleństwo wobec ciebie. A poza tym, że jesteś dzieckiem, jesteś też synem Boga. – Nie zapominaj o tym»<sup>[1]</sup>.

Wiele spośród naszych zmartwień może stracić na wadze jeśli potrafimy zawierzyć się jak małe dzieci, które potrzebują stałej opieki ze strony swojego Ojca. Na pokornej świadomości naszej małości Bóg zbuduje wielką świętość, którą On sam uczyni ważną, skuteczną i cenną.

<sup>[1]</sup> Św. Josemaría, *Droga*, nr 860.

Pablo M. Edo // Photo:  
shutterstock

na-wtorek-najwiekszy-w-krolestwie-  
niebieskim/ (08-08-2025)